

МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

УДК 351.88

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2022.2.3>

О. О. Ахмедова

кандидат економічних наук,
докторант навчально-науково-виробничого центру
Національного університету цивільного захисту України

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

У статті доведено необхідність пошуку шляхів забезпечення безпеки туристичної галузі на регіональному рівні; підкреслено складність умов безпеки проведення туристичної діяльності через спричинення пандемії та інших негативних факторів; з'ясовано необхідність проведення досліджень домогосподарств, в'їзного потоку туристів, одержання даних платіжних систем, аудиторське дослідження регіонів з точки зору повернення державних інвестицій потенціалу регіонів і подальшого планування їх розвитку з метою залучення туристів; доведено, що забезпечення безпеки у сфері туризму є одним із пріоритетів державної політики України; наведено нормативно-правову базу сфери забезпечення безпеки туризму (Закону України «Про туризм», Стратегію розвитку туризму та курортів на період до 2026 року, Міждержавний стандарт (ГОСТ 28681.3-95) «Туристично-екскурсійне обслуговування. Вимоги щодо забезпечення безпеки туристів і екскурсантів»); доведено, що формування безпеки регіонального туризму потребує особливого підходу при організації туристичних подорожей та для функціонування туристичного бізнесу; на підставі досліджень науковців, з'ясовано складові безпеки туризму, класифікацію безпеки туризму за змістом (політична, соціальна, фінансова, екологічна, інформаційна, медична, безпека туристичного обслуговування, безпека туристичних споруд та обладнання) та за масштабом (глобальна, макро-регіональна, національна, регіональна та локальна безпека туризму); розглянуто заходи органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо забезпечення безпеки туристичної галузі на регіональному рівні; зроблено висновки, що шляхами забезпечення безпеки туристичної галузі на регіональному рівні є консолідація зусиль на основі високорозвиненої інфраструктури та тісної взаємодії органів державної влади, суб'єктів туристичної діяльності, громадських організацій, фахівців туристичної галузі; створення довіри між бізнесом та державою, постійний діалог та пошук спільних дій на користь розвитку та забезпечення безпеки туристичної галузі України.

Ключові слова: туристична галузь, безпека, держава, нормативно-правова база, регіональний рівень, самоврядування, туристи, безпечні умови.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Кабінет міністрів України на засіданні 3 лютого 2021 року затвердив «План заходів щодо підтримки сфери культури, охорони культурної спадщини, розвитку креативних індустрій та туризму». Культура, туризм, креативні індустрії та спадщина мають величезний економічний потенціал та перспективи для нашої країни. Підтвердженням тому, що держава опікується цією галуззю, є розроблена у 2021 році Державна цільова програма розвитку внутрішнього та в'їзного туризму «Мандруй Україною». Міністром культури та інформаційної полі-

тики України зазначено: «Наша мета – об'єднане суспільство, що цінує культуру і живе в країні, привабливий для туристів. І перші кроки вже зроблено. Галузі, над якими роками не велася цілеспрямована робота, зараз не тільки з чіткою стратегією, а й з фінансовою підтримкою на її реалізацію» [13].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням розвитку туризму в Україні присвячено наукові роботи таких вітчизняних вчених, як: В. Биркович, М. Волошина, Н. Кудла, С. Парфіло, М. Терлецького, О. Розметової, Н. Фоменко та інших науковців.

Дослідженнями у сфері забезпечення безпеки туристичної галузі опікуються такі вчені, як: Н. Алексєєва, Л. Сакун (теоретичні аспекти розвитку туристичної галузі на регіональному рівні) [1], А. Голод (організаційно-економічний механізм гарантування безпеки туризму) [3], В. Гостюк (європейські перспективи і проблеми правового регулювання у сфері туризму) [4], В. Кохановський В. О. (цивільно-правові відносини у сфері туризму) [6], О. Нелін (правове регулювання туризму в Україні в контексті європейської інтеграції і гармонізації національного законодавства), В. Чорненький (адміністративно-правовий аспект забезпечення безпеки туристичної галузі) [11] та інші дослідники.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується дана стаття. Безпеці туристичної галузі на державному рівні присвячено велика кількість наукових досліджень, проте питання забезпечення безпеки туристичної галузі на регіональному рівні все ще потребують уваги збоку вітчизняних дослідників.

Постановка мети. Визначити шляхи забезпечення безпеки туристичної галузі на регіональному рівні.

Виклад основного матеріалу дослідження. У частині 1 статті 13 *Закону України «Про туризм»* надається визначення безпеці в галузі туризму як сукупності факторів, що характеризують соціальний, економічний, правовий та інший стан забезпечення прав і законних інтересів громадян, юридичних осіб та держави в галузі туризму [5]. У розділі VIII *Закону України «Про туризм»* йдеться про надання гарантій безпечного перебування туристів на території України і зобов'язань органів влади та суб'єктів туристичної діяльності розробити комплекс заходів з безпеки туристів. Зокрема, у статті 26 сказано: «Місцеві органи державної виконавчої влади в галузі туризму розробляють і організують виконання регіональних програм забезпечення захисту та безпеки туристів, особливо в місцях туристичної активності. Суб'єкти туристичної діяльності розробляють конкретні заходи щодо забезпечення безпеки туристів, екскурсантів, які беруть участь у туристичних подорожах, походах, змаганнях, запобігання травматизму та нещасним випадкам і несуть відповідальність за їх виконання» [5].

Туристична сфера – одна із тих сфер, яка більш гостро зазнала негативного впливу пандемії та неабияких змін: за даними дослідження Booking.com, 70% туристів прагнуть

бронювати ті апартаменти, що мають чітку та зрозумілу політику чистоти та гігієни, 46% опитаних бояться подорожувати через контакт із вірусом у транспорті, а 74% вважають, що авіалініям слід пропонувати більш «гнучкі» квитки, 53% туристів не почуваються безпечно під час подорожей, доки не отримають вакцину. Це впливає на поведінку гравців ринку. Так, наприклад, компанія Emirates вже пропонує виплату \$122 тим клієнтам, у яких діагностовано COVID-19 під час подорожі. 53% туристів віддають перевагу поїздкам, які вони можуть дозволити собі у короткостроковій перспективі. Окрім цього, збільшуються вимоги туристів до харчової безпеки та екологічності. На думку експертів, складність ситуації, що склалась, потрібно розглядати через потенційні можливості та довгострокові стратегічні цілі [10]. На теперішній час програмою Державного агентства із розвитку туризму передбачені чотири види досліджень: дослідження домогосподарств – для з'ясування внутрішнього та виїзного туризму; дослідження в'їзного потоку туристів – для оцінювання потоків туристів, які відвідують Україну; придбання даних платіжних систем – для розуміння структури витрат туристів; аудиторське дослідження регіонів з точки зору повернення державних інвестицій – для визначення потенціалу регіонів і подальшого планування їх розвитку задля залучення туристів.

Як відмічають експерти, якщо «раніше головним драйвером була ціна, то сьогодні – зручність, надійність та сервіс. Саме вони конкурують із ціною. Технологічні рішення стають простішими для користувачів, але водночас істотно складнішими у створенні» [10].

Проте, вітчизняний та внутрішній туризм швидко розвиваються. Особливе завдання щодо забезпечення безпеки у сфері туризму є «одним із пріоритетів державної політики будь-якої держави, котра поставила туризм в основу свого соціально-економічного та культурного розвитку» [11, с. 97].

В Україні діє міждержавний стандарт (ГОСТ 28681.3-95) «Туристично-екскурсійне обслуговування. Вимоги щодо забезпечення безпеки туристів і екскурсантів» [7], який передбачає порядок проектування туристичних послуг, включаючи розгляд можливих ризиків, які можуть викликати негативні наслідки і спричинити шкоду здоров'ю туриста та його майну.

Згідно із *Законом України «Про туризм»*, із метою забезпечення безпеки туристів суб'єкти туристичної діяльності зобов'язані здійснювати:

підготовку безпечних умов для перебування туристів, облаштування трас, походів, прогулянок, екскурсій, місць проведення змагань, забезпечення туристів справним спорядженням та інвентарем; навчання туристів засобам профілактики і захисту від травм та нещасних випадків, інструктаж із надання першої медичної допомоги, а також інформування про джерела небезпеки, які можуть бути зумовлені характером маршруту та поведінкою самих туристів; контроль за підготовкою туристів до подорожей, походів, змагань, інших туристичних заходів; надання оперативної допомоги туристам, що зазнають лиха, транспортування потерпілих; розробку та реалізацію спеціальних вимог безпеки під час організації та проведення походів з автомобільного, гірського, лижного, велосипедного, водного, мотоциклетного, пішохідного туризму та спелеотуризму.

Основними напрямками реалізації Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року за напрямом «Безпека туристів» є забезпечення безпеки туристів та захист їх законних прав та інтересів, що сприятиме підвищенню якості наданих туристичних послуг шляхом: надання невідкладної допомоги туристам, які опинилися у надзвичайній ситуації та/або постраждали під час подорожі; створення «гарячої» телефонної лінії для прийому і ведення обліку звернень та скарг туристів, у тому числі іноземних, а також надання необхідної інформації з питань туризму, виклику допомоги; проведення моніторингу надзвичайних подій, що трапляються з туристами в регіонах; посилення відповідальності суб'єктів туристичної діяльності перед споживачами туристичних послуг [9].

На думку дослідників, «кожен регіон, з урахуванням специфічного набору факторів та передумов формування безпеки туризму у ньому, є унікальним і потребує особливого підходу при організації туристичних подорожей та для функціонування туристичного бізнесу загалом» [3, с. 193].

Дослідники вважають, що найбільш розповсюдженими ризиками є такі: небезпека отримання травм; небезпека терористичних актів; політична нестабільність у країнах, які перебувають у стані військового конфлікту, або де існують райони широкомасштабних бойових дій або діють терористичні угруповання; у країнах із внутрішньополітичною нестабільністю; небезпека інфекційних захворювань; ризики впливу

несприятливих кліматичних умов (температура, різкі перепади тиску, рівень вологості); небезпека пожеж; біологічні чинники (викликаються патогенними мікроорганізмами, отруйними рослинами і тваринами); психічні та фізіологічні фактори (фізичне, психічне і нервово навантаження туристів); небезпечний рівень ультрафіолетового і радіологічного випромінювання, запиленість і загазованість, що перевищує допустимі норми [11, с. 95–96].

Відправляючись в туристичну чи екскурсійну поїздку, на відпочинок або оздоровлення, на маршрут вихідного дня або у всесвітню подорож, турист стикається з цілою низкою проблем, які при збігу обставин можуть призвести до негативних наслідків для його здоров'я та майна, погано вплинути на настрій та враження від поїздки.

Перебуваючи в незнайомому середовищі, яке відрізняється від місця постійного проживання, активно відпочиваючи, турист постійно знаходиться під впливом ризикових обставин. Він не знає досконало звичаїв, мови, традицій, побуту, не має імунітету від хвороб, поширених у даній місцевості, не пристосований до проживання та інтенсивних навантажень у гірській місцевості, в лісі або на воді. Серед інших виділяються головні фактори небезпечності: травмо-небезпека, небезпечна дія навколишнього середовища, в тому числі виробничі джерела – шум, вібрація, пожежонебезпека, хімічні, радіоактивні, біологічні, психофізичні, природні, особиста безпека в умовах криміногенного стану, а також специфічні фактори ризику, притаманні особливим видам туризму. Різні несприятливі для туризму фактори мають неоднакову вірогідність їх настання, неоднакову інтенсивність дії та наслідки.

Найбільш поширеним нещасним випадком серед туристів є травматизм. Ризик отримання травми може виникнути в різноманітних умовах, але найбільша вірогідність події виникає при переміщенні механізмів, предметів і безпосередньо туристів, зі складним рельєфом місцевості, при зсувах, сходженні лавин та інших атмосферних і природних явищ. Важливими у запобіганні травматизму є справне туристичне та спортивне спорядження, одяг, взуття тощо. З метою запобігання травматизму використовуються захисні облаштування, огороження туристичних стежок і маршрутів, захисне обладнання канатних доріг, гірськолижних трас, підйомників, індивідуальні страхові мотузки, шлеми тощо.

Базуючись на наявних у вітчизняній та зарубіжній науці підходах щодо безпеки туризму, дослідники пропонують виділяти такі три складові безпеки туризму, як: безпека туристичного бізнесу (економічна безпека туризму); безпека туристичних об'єктів (геоторій, дестинацій); безпека в туризмі (безпека туристів) і пропонує класифікацію безпеки туризму за змістом: політична, соціальна, фінансова, екологічна, інформаційна, медична, безпека туристичного обслуговування, безпека туристичних споруд та обладнання; за масштабом виділяє глобальну, макрорегіональну, національну, регіональну та локальну безпеку туризму [3].

Одним із шляхів забезпечення безпеки туристичної галузі на регіональному рівні є створення кластерів, які «об'єднують учасників, що здійснюють свою діяльність у межах одного регіону району області з метою ефективного використання природно-рекреаційного потенціалу, комплексного розвитку туристичної інфраструктури [12, с. 361].

Варто зазначити, що «вагоме місце у сучасних концепціях безпеки туризму має посідати регіональний аспект, адже саме на регіональному рівні проблеми безпеки туризму набувають особливо чітких форм і, водночас, найбільше піддаються заходам державного регулювання та впливу соціально-економічних регуляторів» [3, с. 193].

Задля забезпечення безпеки туристів суб'єкти туристичної діяльності зобов'язані:

- інформувати туристів про можливі небезпеки під час подорожі, необхідність виконання загальнообов'язкових вимог та запобіжних чи попереджувальних заходів (медичних щеплень тощо);

- інформувати туристів (екскурсантів) про виникнення всіх загроз їх безпеці в місцях тимчасового перебування, вживають заходів, що спрямовані на сприяння аварійно-рятувальній службі у наданні оперативної допомоги особам, які постраждали під час подорожі, у тому числі з їх тимчасового розміщення та харчування у період здійснення рятувальних заходів;

- створювати безпечні умови в місцях надання туристичних послуг, забезпечувати належне облаштування трас походів, прогулянок, екскурсій тощо;

- забезпечувати спеціальні вимоги безпеки під час надання туристичних послуг з підвищеним ризиком (автомобільний, гірський, лижний, велосипедний, водний, мотоциклетний, пішохідний туризм, спелеотуризм тощо);

- забезпечувати туристів кваліфікованими фахівцями туристичного супроводу, спеціальним спорядженням та інвентарем;

- забезпечувати навчання туристів засобам профілактики і захисту від травм, попередження нещасних випадків та надання першої медичної допомоги;

- забезпечувати надання оперативної допомоги особам, які постраждали під час подорожі, транспортування потерпілих;

- оперативно інформувати органи місцевої влади та відповідальних осіб про надзвичайні ситуації, в яких опинилися туристи, подавати відомості про зниклих осіб. Надання необхідної допомоги туристам, які опинилися у надзвичайній ситуації в межах території України, здійснюється спеціалізованими державними, комунальними та приватними службами, а також рятувальними командами, що утворюються відповідно до законодавства;

- туроператор та турагент зобов'язані здійснити фінансове забезпечення своєї цивільної відповідальності (гарантією банку або іншої кредитної установи) перед туристами та надати підтвердження фінансового забезпечення своєї відповідальності (гарантією банку або іншої кредитної установи) перед туристом.

Законодавчо визначено, що держава забезпечує захист законних прав та інтересів іноземних туристів відповідно до законодавства та міжнародних договорів України; гарантує захист законних прав та інтересів громадян України, які здійснюють туристичні подорожі за кордон; у разі виникнення надзвичайних ситуацій вживає заходів щодо захисту інтересів українських туристів за межами України, у тому числі заходів для їх евакуації з країни тимчасового перебування.

З метою здійснення практичної роботи по забезпеченню безпеки туристів, наданню їм допомоги і захисту в екстремальних ситуаціях, туристичні підприємства, що спеціалізуються на організації туристичних подорожей з використанням активних форм пересування туристів, створюють пошуково-рятувальні служби або укладають угоди на обслуговування з відповідними службами.

Пошуково-рятувальна служба повинна мати повну взаємодію з органами охорони здоров'я, зв'язку, внутрішніх справ, цивільної авіації, лісового та водного господарства, гідрометеорологічної служби.

Методологічна підтримка та вдосконалення професійної підготовки працівників туристично-

рекреаційної сфери, що передбачає «забезпечення функціонування курсів з підготовки фахівців туристичного супроводу; розробку маркетингової стратегії розвитку в межах країни та для окремих регіонів; видання методичних посібників та рекомендацій для фахівців туристично-рекреаційної сфери; проведення професійних та рейтингових конкурсів у сфері туризму і рекреації; організацію тренінгів для туристичних операторів та зацікавленого населення» [12, с. 366], також сприятиме забезпеченню безпеки туристичної галузі на регіональному рівні. Адже професійна компетентність спеціалістів допоможе зробити туристичні маршрути безпечними, цікавими та привабливими, що, у свою чергу, збільшить кількість бажаючих відпочити саме в даному регіоні. Розширення сфери надання якісних туристичних послуг сприятиме як розвитку туристичної індустрії, так і покращенню економіки регіону.

Безумовно, «для розвитку туристичної галузі України, в якій перевага надаватиметься безпечним питанням, необхідно створити ефективну державну політику, спрямовану на підвищення конкурентоздатності суб'єктів надання туристичних послуг, шляхом прийняття законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів, що стимулюватимуть розвиток вітчизняних туристичних підприємств та інших суб'єктів туристичної сфери, а відповідно дозволять їм надавати якісні послуги у цій галузі та забезпечити безпеку туристів» [11, с. 97]. Так, згідно з Планом у сфері розбудови сучасної туристичної інфраструктури [13] у 2021 році розроблено Державну цільову програму розвитку внутрішнього та в'їзного туризму «Мандруй Україною», метою якої є зосередження на розвитку пілотних регіонів, створенні спеціальних туристичних зон із пільговим оподаткуванням, привабливими умовами для інвестицій.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи в межах своїх повноважень вживають заходів, спрямованих на:

- забезпечення закріплених Конституцією України прав громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля при здійсненні туристичних подорожей, захист громадян України за її межами;
- забезпечення особистої безпеки туристів, збереженість їх майна, незавдання шкоди довкіллю;
- інформування суб'єктів туристичної діяльності про загрозу безпеці туристів у країні (місці) тимчасового перебування;

– надання необхідної допомоги туристам, які опинилися у надзвичайній ситуації;

– забезпечення туристам (екскурснтам) можливості безперешкодного одержання медичної, правової та інших видів невідкладної допомоги, доступу до засобів зв'язку;

– заборонення використання туризму з метою незаконної міграції, сексуальної, трудової та інших видів експлуатації громадян;

– охорону туристичних ресурсів України, встановлення гранично припустимих навантажень на об'єкти культурної спадщини та довкілля;

– забезпечення безпеки об'єктів туристичних відвідувань з урахуванням ризику виникнення природних і техногенних катастроф та інших надзвичайних ситуацій тощо [2].

Протягом 2021–2023 років у галузі туризму також планується: провести дослідження щодо змін та перспектив розвитку ринку туристичних послуг, вивчення існуючих цільових аудиторій; запровадити Єдиний туристичний реєстр – національну систему збору та аналізу туристичних даних; створити умови для розвитку конференц-індустрії, зокрема створити Державне конференц-біро; створити і впровадити офіційний багатомовний туристичний портал; розвивати туристично-інформаційні центри; розвивати і популяризувати в'їзний та внутрішній туризм у рамках проекту «Мандруй Україною»; реалізувати проект «Туристичні магніти України» [13].

Як вважають експерти у сфері туризму, «окрім інфраструктури доцільно створити інформаційні споти про те, що можна подивитися в Україні, а також навчальну базу, та підтягнути регіони до комунікації. Туристів у будь-якій країні тримають цінності. Їх потрібно або створити, або привести до ладу й показати загалу». Щодо питання розвитку саме внутрішнього туризму, засновник компанії «Чорнобиль Тур» вважає, що на сьогодні потрібно приділяти увагу індустріальному туризму. Регіони, що мають закриті підприємства, покинуті цехи важкої промисловості, повинні стати цікавими для туристів [2]. Урегульованість питання на законодавчому рівні щодо статусу промислових об'єктів, на відвідування яких діє заборона, створення стратегії розвитку туризму індустріальних зон; наявність інфраструктури та інформаційного супроводу туристів забезпечить прорив для вітчизняної туристичної сфери.

Висновки та перспективи подальших досліджень. На підставі нашого дослідження

ми дійшли таких висновків: шляхами забезпечення безпеки туристичної галузі на регіональному рівні є консолідація зусиль на основі високорозвиненої інфраструктури та тісної взаємодії органів державної влади, суб'єктів туристичної діяльності, громадських організацій, фахівців туристичної галузі; створення довіри між бізнесом та державою, постійний діалог та пошук спільних дій на користь розвитку та забезпечення безпеки туристичної галузі України.

Список використаної літератури:

1. Алексєєва Н. Ф., Сакун Л. М. Регіональні аспекти стратегії розвитку туристичної індустрії. *Економіка. Управління. Інновації*. 2012. № 2(8).
2. Безпека туриста – запорука вдалої подорожі. URL: <https://www.legalaid.gov.ua/publikatsiyi/bezpeka-turysta-zaporuka-vdaloyi-podorozhi/>
3. Голод А. П. Безпека туризму як об'єкт регіональних економічних досліджень. *Науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка»*. 2014. № 4. С. 190–194.
4. Гостюк В. І. Проблеми правового регулювання безпеки туризму. *Європейські перспективи*. 2004. № 6. С. 162–167.
5. Закон України «Про туризм». *Відомості Верховної Ради України*. 01.08.1995. 1995. № 31. Ст. 241.
6. Кохановський В. О. Учасники цивільно-правових відносин у сфері туризму. *Альманах прав*. 2016. Вип. 7. С. 315–319.
7. Міждержавний стандарт (ГОСТ 28681.3-95) «Туристично-екскурсійне обслуговування. Вимоги щодо забезпечення безпеки туристів і екскурсантів». URL: http://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=78875
8. Нелін О. Актуальні питання правового регулювання туризму в Україні в контексті європейської інтеграції і гармонізації національного законодавства. *Юридична Україна*. 2014. № 12. С. 4–8.
9. Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року: Розпорядження № 168-р від 16 березня 2017 року. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249826501>
10. *Туризм майбутнього: виклики чи можливості*. URL: <https://mind.ua/publications/20229524-turizm-majbutnogo-vikliki-chi-mozhливosti>
11. Чорненький В. Забезпечення безпеки у сфері туризму: адміністративно-правовий вимір. С. 93–98. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2019/sep/18313/16.pdf>
12. Щепанський Е. В. Механізми державного регулювання розвитку туристично-рекреаційної сфери України; дис. ... д. держ. упр. – 25.00.02 Механізми державного управління. Харків, 2018. 485 с.
13. Уряд затвердив План заходів щодо підтримки сфери культури, охорони культурної спадщини, розвитку креативних індустрій та туризму. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/uryad-zatverdiv-plan-zahodiv-shchodo-pidtrimki-sferi-kulturi-ohoroni-kulturnoyi-spadshchini-rozvitku-kreativnih-industrii-ta-turizmu>

Akhmedova O. O. Ways to ensure the security of the tourist industry at the regional level

The article proves the need to find ways to ensure the safety of the tourism industry at the regional level; the complexity of safety conditions for tourism activities due to the pandemic and other negative factors was emphasized; clarified the need to conduct research on households, the inflow of tourists, obtaining data on payment systems, audit of the regions in terms of return of public investment potential of the regions and further planning their development to attract tourists; it is proved that ensuring security in the field of tourism is one of the priorities of the state policy of Ukraine; the normative-legal base of the sphere of tourism safety is provided); proved that the formation of regional tourism security requires a special approach to the organization of tourist travel and the functioning of the tourism business; on the basis of scientific research, the components of tourism security, classification of tourism security by content (political, social, financial, environmental, information, medical, security of tourist services, security of tourist facilities and equipment) and scale (global, macro-regional, national, regional and local tourism security); measures of local self-government bodies and their officials to ensure the safety of the tourism industry at the regional level were considered; concluded that the ways to ensure the security of the tourism industry at the regional level is to consolidate efforts on the basis of highly developed infrastructure and close cooperation of public authorities, tourism entities, NGOs, tourism professionals; building trust between business and the state, constant dialogue and search for joint actions in favor of the development and security of the tourism industry of Ukraine.

Key words: *tourism industry, security, state, regulatory framework, regional level, self-government, tourists, safe conditions.*